

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne mener, at der skal være fri adgang for alle til at udføre en frivillig ulønnet indsats for almennyttige organisationer. Sådan som det er i dag, diskrimineres mennesker på dagpenge og efterløn. De nuværende regler (der skelner mellem fritidsaktiviteter, frivilligt ulønnet arbejde, der ikke kan udbydes som lønarbejde, og frivilligt ulønnet arbejde, der kan udbydes som lønarbejde) afstedkommer fortolkningsmæssige problemer, samtidig med at indberetningen til a-kassen omkring frivilligt ulønnet arbejde er krænkende for den personlige frihed.

Forslagsstillerne erkender, at Arbejdsdirektoratet i løbet af 2002 har gjort sig store anstrengelser for at skabe klarhed over reglerne, men desværre er fortolkningsproblemerne ifølge de frivillige organisationer så store som nogensinde. De uklare regler skaber bl.a. grobund for vilkårlige fortolkninger i a-kasserne, og mange organisationer oplever det problematisk at forstå reglerne og forklare dem for de frivillige.

Senest har det af regeringen nedsatte »Tæskehold«, som kulturministeren i marts 2002 bad om at se på, hvordan man kunne lette arbejdet for den organiserede idræt og andre frivillige, vurderet at netop 4-timersreglen »...udgør en af de væsentligste barrierer for frivilligt arbejde«. (Kulturministeriets notat »Prioriteringsnotat for »Tæskeholdets« arbejde» af 6. november 2002, J.nr. 2002.123-16, p. 3). Tæskeholdet peger således på, at: »Reglerne skaber usikkerhed blandt arbejdsløse og efterlønsmodtagere om, hvornår man må deltage i frivilligt arbejde«.

Forslagsstillerne mener, det er på tide at gøre op med den mistro til frivilligt arbejde, som timebegrænsningerne er udtryk for. Begrænsningerne er uretfærdige og uheldige af en række grunde:

- Set fra en demokratisk synsvinkel er det ikke rimeligt, at en arbejdsløs eller efterlønsmodtager ikke har de samme muligheder for at deltage i foreningsarbejde som alle andre borgere.
- For dagpenge- og efterlønsmodtagere kan det frivillige engagement medvirke til at fastholde en involvering i samfundslivet og dermed modvirke den isolation og ensomhed, der ofte følger af ikke at

være tilknyttet arbejdsmarkedet. Herudover er det åbenbart, at frivilligt arbejde er med til at fastholde og udvikle sociale kompetencer og give personlige netværk. Alt sammen elementer, der øger dagpengemodtageres chancer for at komme tilbage på arbejdsmarkedet.

- Det er et bureaukratisk regelsæt, der er ude af trit med samfundsudviklingen. Tilmed er reglen næsten umulig at håndhæve i praksis. Det er således udbredt blandt frivillige på dagpenge ikke at informere a-kasserne om det frivillige arbejde af frygt for fradrag i dagpengeydelsen. Reglen er derfor med til at underminere retsbevidstheden og gøre borgere, der ønsker at forene arbejdet for en god sag med fastholdelse af et tæt tilhørsforhold til samfundet, til lovbrydere.
- Det danske samfund går glip af gode kræfter fra det civile samfund – kræfter, der kunne være med til at kitte samfundet bedre sammen og øge livskvaliteten for alle danskere.

Forslagsstillerne stiller sig undrende over for, hvorfor regeringen som udgangspunkt har valgt at ignorere tæskeholdets opfordring til at gøre det nemmere at være frivillig og fjerne 4-timers-reglen.

Oprindeligt er timebegrænsningen tænkt som et værn mod, at frivillige fortrænger lønnet arbejde eller ikke reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet. Men realiteten er for det første, at det arbejde, de frivillige udfører, ikke ville blive udført, hvis det var penge- og ikke lysten til at arbejde for en god sag – der skulle drive værket, og for det andet, at det frivillige arbejde for den enkelte ledige ikke er et attraktivt alternativ til et rigtigt (betalt) job, men en måde at skabe mening med livet.

Problemet med ledige, der ikke reelt står til rådighed for arbejdsmarkedet, skal ikke løses ved dyneløfteri og skrivebordsregler, men ved håndfaste krav om, at ledige skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet og gøre en aktiv indsats for at finde et job. Frivilligt arbejde kan selvsagt aldrig være en gyldig grund til at afslå aktiveringstilbud, jobsamtaler eller lignende. Det har man f.eks. erkendt i England, hvor der ikke er